

José Ramón Bauzà, nou president del Govern de les Illes Balears, durant el discurs d'investidura al Parlament, la setmana passada.

José Ramón Bauzà ja és el president del Govern de les Illes Balears. El canvi s'ha fet realitat. Què canviarà exactament d'ara endavant? Doncs d'entrada l'estructura del govern ha mutat radicalment. A més, els canvis poden ser també molt importants en tres eixos cabdals de l'acció de govern: llengua, turisme i urbanisme.

Bauzà en català. Bauzà va llegir el seu discurs d'investidura totalment en català. Amb força correcció. Igualment, les rèpliques al PSOE i al PSM també foren en la llengua pròpia. Això vol dir que es desdiu de tot allò

El canvi a les Balears

José Ramón Bauzà assumeix la presidència de les illes Balears després d'una plàcida investidura.

que havia assegurat durant la campanya, i els mesos anteriors, respecte a la disminució de protecció legal del català a les Balears? No.

De fet, el nou president illenc va insistir a dir que els seus compromi-

sos adquirits es compliran. Va donar garanties que "abordarem el model lingüístic, apostarem decididament per la implantació progressiva d'un model de centres [educatius] pluri-lingües". Ara, no va voler –o no va

El PSOE continua en estat catatònic

PARLAMENT BALEAR

L'ex-president balear Francesc Antich deixa el seu escó al Parlament de les Illes i se'n va a Madrid com a senador.

El debat d'investidura va servir per a comprovar que el PSIB-PSOE continua immers en un estat catatònic que li impedeix de prendre decisions. Val a dir que tampoc no en podria prendre gaires, perquè qui mana, la direcció federal, ja ha dit que de congressos extraordinaris res de res, que ningú no es mogui, que tranquil·litat i que ara cal que tothom empenyi en la mateixa direcció per a fer el millor paper possible a les eleccions espanyoles.

De manera que, tal com dèiem a EL TEMPS de la setmana passada, el socialisme balear té davant un any ben llarg abans de poder afrontar els congressos orgànics –el balear, els insulars i els locals– per a renovar-se, si és que aquesta és l'opció que tria, cosa que està per veure. De fet, així com passen les setmanes, des de la nit del tsunami conservador, les veus que demanen una verdadera renovació se senten menys i menys. Per ventura es deixen sentir internament, però no ho pareix. La sensació és que allò que pareix –un pacte intern, exprés o fàctic, entre els dirigents actuals perquè res no canviï– sigui allò que acabi essent públicament l'any que ve.

La investidura de José Ramón Bauzà palesà que el PSOE encara pensa més en clau de passat que no de futur. El portaveu que replicà el candidat conservador a president fou Francesc Antich, que ho aprofità per a acomiadar-se, atès que ha decidit de partir a Madrid com a senador en representació del Parlament balear. Per tant, qui amb tota probabilitat serà la portaveu des d'aquesta mateixa setmana

–és previst que Antich se n'anirà aquest dimarts–, Francina Armengol, no va intervenir. No ho farà, oposant-se al nou govern, fins a mitjan setembre, quan recomenci l'activitat parlamentària.

Les intervencions d'Antich foren molt toves. Es limità a defensar –i no pas amb gaire passió, tot s'ha de dir– la gestió feta pel seu govern, a filosofar sobre la crisi econòmica internacional i el poder dels “mercats” i, finalment, a desitjar “molta sort” a Bauzà en la seva tasca de president. Amb tocs d'emoció, aprofità els darrers moments davant del plenari del Parlament per a “demandar disculpes a qui pugui haver ofès, sense voler” en la seva etapa de president balear. Tots els 59 diputats, inclosos els 35 del PP, acomiadaren Antich amb un aplaudiment llarg i fort. Insòlit.

Tornant al PSOE, ningú al si del partit no vol fer moviments públics amb vista als congressos de l'any que ve. L'agrupació de Palma, que havia demanat la convocatòria d'un congrés extraordinari, ha fet anques enrere i el convocarà, d'acord amb els desigs de Madrid, després de les eleccions espanyoles. A hores d'ara, si més no formalment, el PSIB-PSOE –ni el general, ni cap dels insulars, ni cap local– no sembla que s'hagi adonat de què passà el 22 de maig. “Tampoc no ens hem de flagel·lar”, va dir Armengol en declaracions a IB3-Ràdio. Aquesta és la idea que es va imposant. Que, com que tot és culpa de Zapatero, no cal prendre mesures radicals a les Balears.

poder— concretar com ho faria. Els experts en educació dubten que realment hi hagi capacitat econòmica d'imposar una mesura com aquesta, i fins i tot dubten que sigui possible tenint els doblers que ara no es tenen. Així ho expressava Martí March, catedràtic de pedagogia de la Universitat de les Illes Balears, en una tertúlia a la ràdio el dia de la investidura. Si els qui més saben d'educació posen en dubte allò que diu que farà Bauzà, aleshores com es pot entendre que hi insistesqui?

Un dirigent balear del PP explicava a EL TEMPS que “allò que volem fer és posar fi als excessos de certs professors”. I què són aquests “excessos”? Segons el parer d'aquest càrrec conservador, president d'una junta local i membre també de la direcció balear, “no hi ha cap problema que es faci tot en català allà on l'entorn social és totalment catalanoparlant, però allà on no ho és s'ha de procurar que hi hagi llibertat de triar. Això farem i, per tant, evitarem que alguns professors dictin la seva voluntat”. Davant l'escepticisme que expressa el periodista per causa de la dificultat econòmica d'imposar una mesura com aquesta, el càrrec del PP somriu: “Hi ha maneres de fer-ho.”

Maneres o per ventura selecció d'objectius? És a dir, que a la pràctica no a tots els col·legis s'imposà la norma, sinó que quedàs —no formalment, però sí a la realitat— com la cobertura legal que permetria a alguns col·legis molt concrets de reduir molt les classes en català? És la sospita que en veu baixa expressen alguns professionals de l'educació. És a dir, que intueixen que el govern de Bauzà podria recuperar una cosa semblant al decret de trilingüisme —tal com explicàvem la setmana passada—, que permetria de delimitar l'ensenyament en català a un terç del total i reduir-lo, per tant, del mínim del 50% que ara és la norma legal d'ençà del decret de mínims. Durant la investidura, Bauzà va dir que el canvi seria “progressiu”, cosa que fa créixer la sospita que les escoles que podrien acollir-se a la nova normativa perjudicadora del català serien, en primera instància, bona part dels privats. I els públics, ja es veuria.

El líder del PP balear, José Ramón Bauzà, podrà governar amb tranquil·litat després d'haver obtingut, a les eleccions del 22 de maig propassat, la victòria més àmplia dels conservadors.

Per una altra banda, la promesa de rebaixar el català de requisit a mèrit per a entrar a l'administració continua vigent “absolutament”, va dir Bauzà. La font conservadora esmentada suava assegurada que, “al cap i a la fi, adaptarem exclusivament la norma balear a allò que el Constitucional i el Suprem han dit amb relació a aquesta qüestió a Catalunya. Per tant, els qui quedaran com a radicals seran els qui se'ns hi oposin. De radicals, n'hi ha a tots dos costats [referint-se a catalanistes i anticatalanistes] i ja sabem que els tendrem en contra, però la majoria de la població és al mig. Que és on també hi ha el PP.”

El PSM (vegeu entrefilet) s'oposa aferrissadament a aquesta mena de mesures. El PSOE, de moment, també.

Turisme. Segons el nou president, “el model turístic del qual hem viscut” fins ara “no va sortir dels despat-

xos d'uns polítics”, sinó “de l'atreviment i la decisió dels empresaris”. Ara “aquesta iniciativa privada ha de ser una vegada més el motor del nou model que es necessita”. És a dir, un model nou però amb el sistema del passat: que a la pràctica qui mana de veres en la política turística són els hotelers. També assegurarà que reformaria les dues lleis marc —la llei turística general i els plans d'ordenació turística— per a suprimir tot allò que calgui i “afavorir” la “renovació” de la planta hotelera.

Defensà igualment les “renovacions” d'àmplies zones turístiques que, “a causa de la seva antiguitat i saturació, requereixen un tractament intensiu d'actualització de l'oferta”. Esmentà com una d'aquestes zones la platja de Palma, però les amplià a algunes de Calvià, Manacor, Santanyí —tots tres indrets a Mallorca—, Sant Antoni de Portmany i platja d'en Brossa —aquests dos a Eivissa—, “entre d'altres”. Val a dir que la reforma de la platja de Palma va ser aprovada pels governs espanyol i balear, pels consells insulars i pels ajuntaments de Palma i de Lluçmajor el febrer del 2007: encara no ha començat.

Igual com han dit tots els responsables polítics d'ençà de la crisi econòmica i turística del 1974, Bauzà també defensà la desestacionalització: “Hem d'obtenir temporades [de màxima afluència turística] més llar-

Les intervencions d'Antich foren toves: es limità a defensar la tasca del seu govern i a acomiadar-se

gues”, per la qual cosa el govern vol que hi hagi més reclams per al turisme “de congressos, cultural, patrimonial, sènior, rural i comercial”, entre més.

Urbanisme. Tot i que no fou gaire concret durant el debat d’investidura, Bauzà prometé que simplificaria “totes les normes”, incloses les urbanístiques, per a assolir la “seguretat jurídica que deixi les normes clares i oferesqui confiança als ciutadans, perquè sàpiguen que allò que està bé avui també ho estarà demà”. Va ser prou clar: “Vull menys lleis i més senzilles en la seva aplicació” i, sobretot, que “atorguin facilitats als qui de debò ens han de treure d’aquesta crisi”, és a dir, als empresaris.

Bauzà, però, va voler deixar clar també que “jo vull protegir el territori com el que més”, ja que, assegurà, “és un bé per a tots els ciutadans i també és un valor econòmic”. Ara bé, la seva protecció del territori inclou la convicció que les administracions d’esquerres i nacionalistes han actuat injustament, els darrers quatre anys, quan han protegit alguns indrets territorials sobre els quals hi havia un dret de particulars per a construir-hi, amb tots els permisos concedits. En aquest sentit, deixà entendre que si més no alguns projectes urbanístics, com ses Fontanelles (a Palma), Son Bosc (Muro) i Son Baco (Campos), ara podran ser executats. El primer projecte afecta una zona humida de la platja de Palma, que fou aturat per l’administració d’esquerres. Els de Son Bosc i Son Baco són dos projectes de camps de golf que la normativa aprovada pel govern d’Antich impedí. És pràcticament segur que el nou govern llevarà el vet sobre tots tres projectes –fent les reformes de normatives legals que calguin– i que, per tant, es podran acomplir.

Barceló: “Barrarem el pas a la intenció del PP de reduir el català a una peça de museu”

PARLAMENT BALEAR

Biel Barceló vol garantir la defensa de “la llengua pròpia, el territori i la identitat”.

El PSM assumeix l’oposició

La direcció del PSM pareix haver decidit de no deixar respirar les noves majories conservadores a les principals institucions de les illes. La força liderada per Biel Barceló ja va

advertir la nit electoral que “estarem amatents i actuarem” contra qualsevol intent d’atacar “la llengua pròpia, el territori i la identitat” de les Illes. I ho compleix.

Sobre això, és molt significatiu que Bauzà asseguràs que la protecció d’un seguit de zones naturals, a càrrec de les administracions governades pels progressistes, “han suposat o poden suposar en el futur que tots els ciutadans paguin més de cent milions d’euros en indemnitzacions”, amb què volgué dir que ell no està disposat a pagar aquestes quantitats per a protegir territori sobre el qual hi ha “legítims drets” de construir-hi.

El nou govern. D’ençà de l’endemà de les eleccions, els mitjans de comu-

nicació començaren a fer elucubracions sobre qui podria entrar al govern de Bauzà. Es van arribar a fer córrer una trentena de noms diferents. Al final només set consellers foren els elegits.

La reducció de l’organigrama governamental és de tal magnitud que pràcticament queda reduït a la meitat en relació amb el del govern d’Antich. Abans hi havia 13 conselleries i 66 direccions generals. El de Bauzà és compost per 7 conselleries i 31 direccions generals.

La composició del govern reflecteix la profunditat del conservadorisme de Bauzà. Com a vice-president i conseller d’Economia, Promoció Empresarial i Ocupació, hi ha Josep Ignasi Aguiló. Es tracta d’un catedràtic d’economia de la Universitat de les Illes Balears, una persona força moderada i liberal. No té pas, emperò, un gran pes polític. No tenia cap projecció política fins que l’any 2008 va ser elegit per la presidenta del PP

Carlos Delgado, de l’ala conservadora i anticatalanista del PP, és el conseller de Turisme i Esports

Com que el PSOE continua en estat catatònic, el PSM mira d'aprofitar el buit polític de l'oposició. I com? Ocupant-lo. Es va palesar aquesta intenció durant el debat d'investidura. Com que Francesc Antich es dedicà a acomiadar-se, sense entrar en cap moment en el cos a cos contra Bauzà, fou Barceló qui, des del primer instant del seu discurs, es dedicà a criticar el PP "no pel que vostè [Bauzà] diu, sinó per allò que més ens preocupa: el que no diu". Sens dubte, el PSM va ser l'única oposició que de veres tingué el PP durant la investidura. Per ventura no serà igual a partir del setembre, però sí que és clar que el partit de Barceló vol activar les bases per a protagonitzar tant com sigui possible l'oposició als governs del PP.

Una oposició al PP que es complementa amb una ferotge crítica al PSOE –sense matisos entre el socialisme espanyol i el balear– que, en segons quines qüestions com ara el finançament "és igual que el PP", va dir Barceló.

La lluita per a veure qui protagonitza vertaderament l'oposició al

PP serà un dels aspectes interessants dels mesos i anys vinents. Sobretot dels nou mesos que queden fins a les eleccions espanyoles –sempre que no s'avancin–, perquè és obvi que al PSM li interessarà fort i ferm de marcar distàncies cap el PSOE que, al cap i a la fi, durà encara la marca Zapatero, qui, a parer de Barceló, "ha fet clars atacs contra els interessos dels treballadors".

En la intervenció al debat d'investidura, el portaveu del PSM fou clar i molt dur. Mirant la bancada conservadora digué que "vostès volen fer desaparèixer la nostra llengua [...]. Hi ha gent que ens voldria veure desaparèixer i ja no se n'amaguen. Però topen amb una realitat que és més potent del que es pensaven. [...] Senyors del Partit Popular [...]: lluitarem des de tots els fronts per a barrar el pas a les seves intencions de reduir la nostra llengua a una peça de museu. En aquesta batalla ens hi trobarem i pot estar segur el candidat del Partit Popular que farem tot el que faci falta per a salvar la nostra llengua i cultura de l'arraconament que vostès pretenen."

balear, Rosa Estaràs, nou secretari d'Economia del partit. Ha estat la mà dreta d'Estaràs i de Bauzà per a tots els afers econòmics.

El conseller de Presidència és Antoni Gómez, fins ara batlle d'Escorca, el municipi de menys pes demogràfic de Mallorca. Es tracta

d'un polític de projecció escassa, que havia estat director general de Caça durant el govern de Jaume Matas. Professionalment, era guarda forestal (que ara es diu *agent de medi ambient*). Actualment cursa la carrera de dret. A través de Gabriel Cañellas –primer president del PP i del govern

balear, que és un dels puntals interns de Bauzà– s'ha convertit en imprescindible del nucli dur de poder del nou president.

L'anticatalanista Carlos Delgado, fins ara batlle de Calvià, és l'elegit com a conseller de Turisme i Esports. Es tracta de la conselleria de més projecció pública i política, a més de ser habitualment la que més pressupost de lliure disposició sol tenir. Per tant, que Bauzà hagi optat per Delgado –i que sigui cap regionalista alhora que conseller– és tota una mostra de l'aposta conservadora del nou president. El nou conseller, advocat de professió, és molt conegut no tan sols com a anticatalanista i antimacionalista sinó també perquè representa l'àrea més dretana del PP.

L'historiador i arqueòleg menorquí Simó Gornés, professor ajudant de la UIB, és el nou conseller d'Administracions Públiques, un càrrec amb escassa rellevància política. La quota eivissenca és coberta per Carmen Castro, cirurgiana de professió, nova consellera de Salut, Família i Benestar Social; la incorporació de la gestió política sobre *família* connota, novament, l'aposta molt dretana de Bauzà.

Finalment, un independent molt a la dreta, Biel Company, ocupa la conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori. Company ha estat fins ara president de la patronal agrícola ASAJA de les Balears. Es va fer famós organitzant manifestacions en tractors d'empresaris agrícoles contra el primer govern de Francesc Antich.

Miquel Payeras

Cines Babel

Vicente Sancho Tello, 10. · València

Midnight in Paris

d'Woody Allen

Si presentes aquesta butlleta tindràs el següent preu especial:

Si ets subscriptor d'EL TEMPS :
4,40 € De dilluns a dijous
i 6€ cap de setmana.
(Cal acompanyar el justificant de pagament)

Si ets lector d'EL TEMPS:
5,60€ de dilluns a dijous
excepte vespra de festiu i festius.

